

РЕШЕНИЕ

№ 6884

гр. София, 17.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5871** по описа за **2022** година докладвано от съдия Стоян Тонев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН и чл. 208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП, [населено място], чрез юрк. Й., срещу Решение № 1068/25.03. 2022г. на СРС, НО, 8- ми състав, постановено по НАХД № 12902/ 2021г. по описа на съда, с което е отменено НП № 586122-F587698/07. 07.2021г. на заместник – директор на ТД на НАП, [населено място].

В касационна жалба са наведени доводи и твърдения за наличие на касационно основания по чл.348 ал.1 т.1 от НПК, а именно за неправилно приложение на материалния закон. Неправилно, в нарушение на материалния закон, районният съд е приел, че отказът на санкционираното лице да попълни документ, не съставлява деяние, изразяващо се в неоказване на дължимото съдействие на орган по приходите. Прави се искане за отмяна на решението на районния съд и постановяване на ново, с което да бъде потвърдено наказателното постановление. В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Й., който иска за отмяна на решението, претендира за присъждане на сторените разноски по делото.

Ответникът по касация - Л. В. В., редовно и своевременно призован, не се явява и представлява в съдебно заседание и не е взел становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за основателна.

Административен съд София - град, VIII касационен състав, след като прецени

допустимостта на предявената касационна жалба и обсъди направените в нея оплаквания, становищата на страните, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, имаща право и интерес да обжалва, в законоустановения срок по чл.211, ал.1 от АПК, във вр. чл.63в от ЗАНН и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо, но е неправилно. Касационната жалба е частично основателна. Съображенията са следните: С обжалваното решение на Софийски районен съд е отменено /НП/ № 586122-F587698/ 07. 07.2021г., издадено от заместник – директор на ТД на НАП, [населено място], с което на Л. В. В. с ЕГН :[ЕГН] за извършено на 19.11.2020 г. нарушение по чл. 13 ал.1 от ДОПК, на основание чл. 273 от ДОПК, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева.

За да постанови този резултат, районният съд, след анализ на събраните по делото доказателства, е приел че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат изискуемите реквизити по чл.42 и чл.57 от ЗАНН и при издаването им не са допуснати съществени нарушения на ЗАНН, които да водят до отмяна на НП, на това основание. По същество на спора СРС е приел, че извършеното от В. не съставлява административно нарушение и НП следва да бъде отменено като неправилно.

Касационният състав на АССГ съобрази, че СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и при какви обстоятелствата. Мотивите на въззивното решение съдържат точно установена фактическа обстановка по делото, съответстваща на събраните доказателства, която фактология настоящият състав възприема.

Същевременно при правилно установената фактическа обстановка, в нарушение на материалния закон, районният съд е приел, че деянието на В. не съставлява административно нарушение, понеже не била „осуетена осъществяването проверка“. Поради това и решението на СРС следва да бъде отменено като неправилно. Съображенията за това са следните:

Съгласно чл. 13 от ДОПК участниците в производствата са длъжни да оказват съдействие и да предоставят информация при условията и по реда на този кодекс на органа по приходите и публичния изпълнител при изпълнение на правомощията им по чл. 12, ал. 1 – 4.

В процесния казус изпълнителното деяние на нарушението по чл. 13 от ДОПК се е осъществило, чрез волево поведение на В., под формата на бездействие, представляващо неказване на дължимото от него по закон съдействие на органи по приходите да реализират свои законови правомощия по чл. 12, ал.1 от ДОПК, относно провеждана проверка по ДОПК за спазване на данъчното законодателство. Доказателствата по делото при това сочат, че осъществяването на проверката е било затруднено.

Следователно при коментирания форма на изпълнителното деяние, на нарушението по чл. 13 от ДОПК, не се изисква, като резултат от поведението на нарушителя,

проверката на органите по приходите изобщо да не бъде осъществена. След като е приел обратното, районният съд е постановил неправилно решение, в нарушение на материалния закон.

Във връзка с изложеното и предвид събраните по делото доказателства се налага изводът, че в случая по безспорен начин е установено извършване на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина.

Приложената от АНО санкционна разпоредба на чл. 273 от ДОПК, в относимата редакция предвижда, че който не окаже съдействие на орган по приходите или публичен изпълнител или възпрепятства упражняването на правомощията им, се наказва с глоба от 250 до 500 лв. за физическите лица, а за едноличните търговци и юридическите лица - с имуществена санкция в същия размер.

В НП обаче липсва обосновка относно наложения максимален размер на глобата. Бланкетно посоченото, че са взети предвид „всички“ смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства/ без да са конкретизирани/ не съставлява надлежна обосновка. В случая всъщност са налице смекчаващи отговорността обстоятелства - нарушението е първо за наказания, което изрично е посочено в НП. В тази връзка с оглед разпоредбата на чл.27 ал.2 от ЗАНН настоящият състав счита, че наказателното постановление следва да се измени, като се намали наложеното наказание „ глоба ” от 500 лв. на 250 лв., което е минималният предвиден в закона размер на наказанието, съгласно приложимата в случая с оглед чл.3, ал.1 и ал.2 от ЗАНН редакция на разпоредбата на чл. 273 от ДОПК. Това е и най- благоприятният за нарушителя вариант на отговорността.

На основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН при този изход на делото има право на юрисконсултско възнаграждение определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ, в размер общо на 160 лева за двете съдебни инстанции, на основание чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, VIII –ми касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. чл. 63 в от ЗАНН

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1068/25.03.2022г. на СРС, НО, 8- ми състав, постановено по НАХД № 12902/ 2021г. по описа на СРС, в това число за разноските, като ВМЕСТО ТОВА:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление /НП/ № 586122-F587698/ 07. 07.2021г., издадено от заместник – директор на ТД на НАП, [населено място], с което на Л. В. В. с ЕГН :[ЕГН] за нарушение по чл. 13 ал.1 от ДОПК на основание чл. 273 от ДОПК е наложено административно наказание 500 лева глоба, като НАМАЛЯВА нейният размер на 250 /двеста и петдесет/ лева.

ОСЪЖДА Л. В. В. с ЕГН: [ЕГН] да заплати на ТД на НАП [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер общо на 160 (сто и шестдесет) лева за двете съдебни инстанции.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.